

بررسی رابطه فرسایش‌پذیری، اشکال فرسایش و تلفات خاک‌های حاصل از سه نوع مارن در آذربایجان غربی

رضا سکوتی اسکوئی^{*}، حمیدرضا پیروان^۲، داوود نیک‌کامی^۳ و محمدحسین مهدیان^۴

^۱دانشیار، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی، ^۲دانشیار، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، ^۳استاد، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری و ^۴استاد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۵/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۱/۲۰

چکیده

با توجه به این که اراضی مارنی در محدوده حوزه‌های آبخیز بخش شمالی استان آذربایجان غربی گسترش زیادی داشته و فرسایش خاک در این اراضی زیاد است، در این پژوهش فرسایش‌پذیری و اشکال فرسایشی خاک‌های حاصل از مارن‌ها و رابطه آن‌ها با تلفات خاک در این اراضی مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور ابتدا مناطق پراکنده‌گی مارن‌ها در استان بررسی و با توجه به شرایطی مانند ضخامت و برونزدهای مارنی، تنابوب میان لایه‌های مارنی و اشکال فرسایشی مشهود در آن‌ها، مارن‌های حساس به فرسایش در مناطق شمالی استان شناسایی شدند. در ۱۵ نقطه و با سه تکرار از خاک سطحی این اراضی نمونه‌برداری شد. شاخص‌های فرسایش‌پذیری این خاک‌ها شامل نسبت رس و شاخص فرسایش‌پذیری k در فرمول جهانی فرسایش تعیین شد. با استفاده از باران‌ساز قابل حمل، میزان تولید رواناب و رسوب نیز در مناطق انتخابی به دست آمد. شدت و اشکال فرسایش با استفاده از روش BLM تعیین و ارتباط بین فرسایش‌پذیری خاک‌های مارنی با شکل، نوع فرسایش و رسوب‌دهی از طریق ماتریس همبستگی بررسی و گروه‌های همگن از نظر تولید رسوب و حساسیت به فرسایش با استفاده از آزمون دانکن تعیین شدند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد، با وجود آن که به طور کلی وضعیت فرسایش سطحی به روش BLM در طبقه متوسط قرار می‌گیرد، در مناطق قره‌تپه و قره‌آغاج فرسایش آبکنندی امتیاز بیشتری به خود اختصاص داده و فرسایش شیاری در کلیه نقاط امتیازات بالایی داشته است. حجم رواناب سطحی کمینه ۲۵۵ در منطقه شبانلو و بیشینه ۵۷۷ سانتی‌متر مکعب در منطقه قره‌تپه به دست آمد. ضریب رواناب بین ۰/۰۲۳ تا ۰/۰۵۳ محسوبه شد. کمینه گل‌آلودگی تولید شده برابر ۱۰ گرم در لیتر در قره‌تپه و بیشینه آن برابر ۱۸۰ گرم در لیتر در قره‌آغاج اندازه‌گیری شد. همچنین، مشخص شد که شاخص نسبت رس در ظهور فرسایش به شکل آبکنندی و حجم رواناب در فرسایش سطحی و شیاری نقش تعیین‌کننده (با اطمینان ۹۵ درصد) داشته است.

واژه‌های کلیدی: رسوب، رواناب، شاخص فرسایش‌پذیری، نسبت رس

منابع تولید کننده رسوب به شمار می‌آیند (Bouma و Imeson، ۲۰۰۰ و Jafari Ardekani، ۲۰۰۲). مارن محلولی از رس و کربنات کلسیم است که میزان

مقدمه

سازندهای مارنی در حوزه‌های آبخیز حساسیت بالایی نسبت به فرسایش داشته و یکی از مهمترین

عرضه‌های مارنی است. Esteaves (۲۰۰۵) در حوضه Draix فرانسه خصوصیات هیدرولیکی آبکندهای ایجاد شده در مارن را مورد مطالعه قرار داده و نتیجه‌گیری کرد که مقدار ضریب هدایت هیدرولیکی در مارن‌ها بسیار کم است و بهخصوص زمانی که این خاک‌ها به حالت اشباع می‌رسند، بسیار ناچیز می‌باشد که علت این امر را در ساختمان و نوع کانی‌های رسی موجود در این مارن‌ها عنوان نمود.

با توجه به این که خاک‌های حاصل از سازندهای مارنی از نظر فرسایش‌پذیری متفاوت می‌باشند و این عوامل می‌توانند بر شدت و شکل فرسایش تاثیر داشته باشند، در این تحقیق سعی شده است، حساسیت به فرسایش و توان تولید رسوب حاصل از مارن‌های میوسن و نئوژن مناطق شمالی استان آذربایجان غربی با اندازه‌گیری مستقیم رواناب و رسوب‌دهی به کمک باران‌ساز قابل حمل، مقدار فرسایش با روش دفتر مدیریت اراضی آمریکا (BLM) و حساسیت به فرسایش با کمک شاخص‌های فرسایش‌پذیری و نسبت رس تعیین شود. این بررسی برای اولین بار در این مناطق انجام گرفته است.

مواد و روش‌ها

موقعيت منطقه مورد پژوهش: منطقه مورد مطالعه بخش شمالی استان آذربایجان غربی است که در موقعیت جغرافیایی $58^{\circ} ۳۸'$ تا $۴۷^{\circ} ۳۹'$ عرض شمالی و $۱۶^{\circ} ۴۴'$ تا $۴۷^{\circ} ۱۴'$ طول شرقی واقع شده است (شکل ۱). بیشتر مساحت آن کوهستانی و در محدوده ارتفاعی ۸۰۰ تا ۴۰۰۰ متر از سطح دریای آزاد قرار دارد.

روش پژوهش: محدوده اراضی مارنی استان به تفکیک نوع سنگشناسی آنها با استفاده از نقشه رقومی زمین‌شناسی در مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ شناسایی شد. پس از نمونه‌برداری از خاک سطحی (۳۰-۰ سانتی‌متر)، آزمایشات شامل تعیین درصد شن، سیلت، رس، شن خیلی ریز، ماده آلی، ساختمان و نفوذپذیری خاک به روش‌های مرسوم موسسه تحقیقات خاک و آب ایران (National Soil Survey Handbook) انجام شد. این آزمایشات در ۱۵ نقطه و در سه تکرار، جملاً تعداد ۴۵ آزمایش بر اساس اشکال

کربنات آن بین ۳۵ تا ۶۵ درصد بوده و از طریق فرسایش دیگر سنگ‌ها در طول فرایند هوادیدگی به وجود می‌آید که در عین حال حاوی مقادیر نسبتاً زیاد سیلت است (Feiznia و همکاران، ۲۰۰۷). با ادامه فرسایش ذرات ریز روی هم نهشته‌گذاری و متراکم می‌شوند، به‌طوری که سنگ جدیدی به وجود می‌آید که نوع آن به مواد فرسایش یافته سنگ‌های قبلی وابسته است. در آمریکای شمالی واژه مارن عموماً برای تشریح رسوبات دریایی به کار می‌رود (Russell و Kelts، ۲۰۰۳).

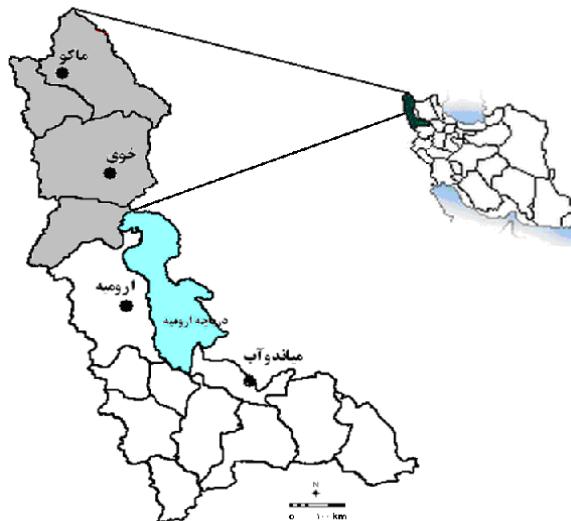
یکی از عوامل مهارکننده رفتارهای محیطی مارن‌ها خصوصیات شیمیابی آن‌ها است (Abdinejad و همکاران، ۲۰۱۱). با توجه به گسترش فراوان سنگ‌های مارنی در بسیاری از کشورها بررسی خصوصیات این نوع سازندها ضروری می‌باشد (Hooshmand و همکاران، ۲۰۱۲)؛ Feiznia (۲۰۰۳) مقاومت سازندهای مختلف به فرسایش را در دو اقلیم نیمه‌مرطوب تا مرطوب و نیمه‌خشک تا خشک تعیین کردند. بر این اساس سازندهای قرمز بالایی و زیرین بیشترین حساسیت را به فرسایش نشان می‌دهند. ظهور اشکال مختلف فرسایش یکی از خصوصیات بارز در عرصه‌های مارنی است (Gadimi Aroose و همکاران، ۲۰۰۷)؛ Ismailnejad (۱۹۹۹) در صدر رس و در صدر Mahaleh و همکاران (۲۰۰۴) در صدر رس و در صدر شن را به عنوان برخی پارامترهای موثر در تعیین حساسیت به فرسایش خاک‌های حاصل از مارن‌ها به دست آورده است. Thomas و همکاران (۲۰۰۴)، گزارش نموده‌اند که مارن‌ها در نواحی خشک به عنوان مناطق با فرسایش پذیری زیاد، منشا تولید رسوبات به حساب می‌آیند. بررسی‌های Cerda (۲۰۰۲) که با استفاده از باران‌ساز قابل حمل و استوانه مضاعف انجام شد، نشان داد که آب‌ماندگی و تولید رواناب در مارن‌هایی که دارای نفوذپذیری کم و ضریب رواناب زیادی می‌باشد، زودتر اتفاق می‌افتد. در خاک‌های رسی و ماسه‌ای شروع رواناب به تاخیر افتاده و مقدار فرسایش و تولید رسوب نیز در آن‌ها کمتر است.

Thomas و همکاران (۲۰۰۴) بر اساس تحقیقات خود اظهار می‌دارند که اشکال مختلف فرسایش بهویژه فرسایش هزار دره‌ای یکی از خصوصیات بارز در

Archive of SID

فرمول جهانی فرسایش (Smith و Wischmeier) و نسبت رس ($\frac{\% sand + \% silt}{\% clay}$) (۱۹۷۸) محاسبه شد و همکاران، (۲۰۰۷) Islami)

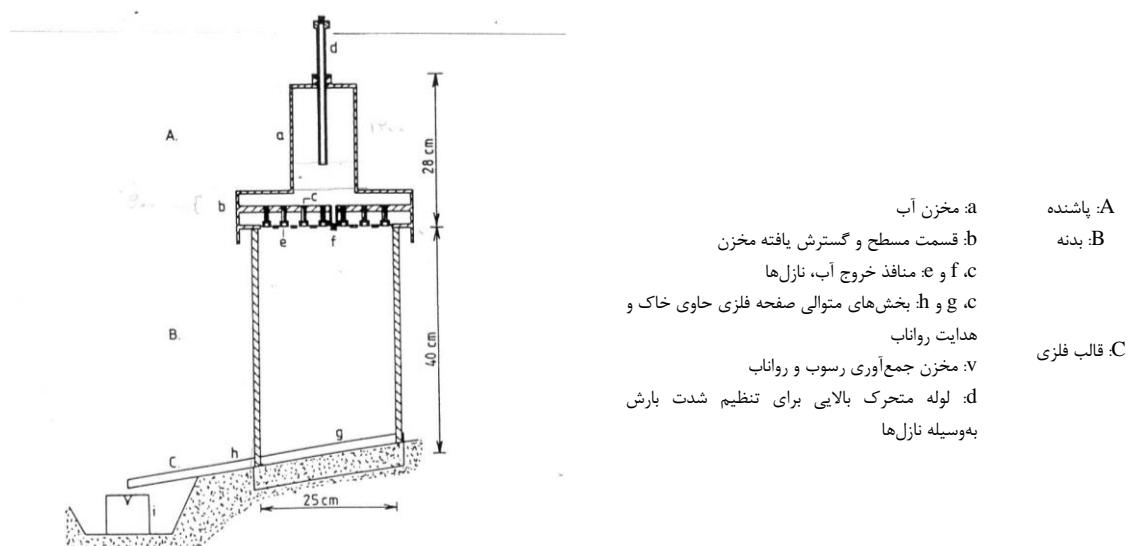
فرسایشی شیاری، آبکندي و سطحی انجام گرفت.
امتیازات مدل BLM نیز در هر یک از دامنه‌های مارنی
انتخابی، محاسبه و طبقه فرسایش با روش
PSIAC تعیین شد. سپس ساختهای فرسایش پذیری K در

شکل ۱- موقعیت محل اجرای طرح

سانتی متر در داخل خاک فرو می رود. قسمت پایین بدن طوری برش خورده که در صورت نصب قائم، شبیه ساز باران ۲۰ درصد می شود. این شبیه ساز ۱۸ میلی متر آب را به مدت سه دقیقه بر روی پلاط آرمایش می ریزد. شدت بارش به وسیله این دستگاه شش میلی متر در دقیقه می باشد (Islami و همکاران، ۲۰۰۷).

عوامل رواناب سطحی، رسوب و گل آلودگی نیز با استفاده از بارانساز اندازه‌گیری شد. شبیه‌ساز باران مورد استفاده در این تحقیق سبک و قابل حمل بوده و از سه قسمت کلی پاشنده باران، بدنه و قالب فلزی تشکیل شده است (شکل ۲). مخزن دستگاه با ظرفیت ۱/۲ لیتر با ۴۹ منفذ ساخته شده است. دارای ابعاد 25×25 سانتی‌متر بوده و صفحه فلزی آن تا پنج

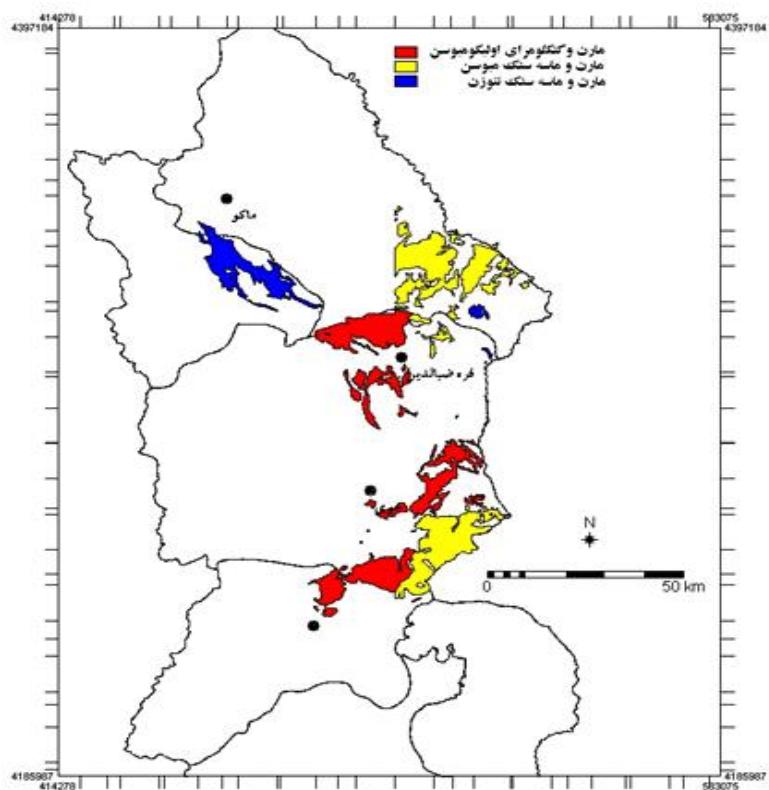
شکل ۲- مقطع عمودی شبیه‌ساز پاران مورد استفاده در پژوهش

تا خاکستری موسم به سازند قرمز بالای در منطقه وجود دارند. بررسی تجزیه‌های خاک نشان می‌دهد که اراضی مارنی دارای خاک‌های با بافت خاک عموماً لوم رسی سیلت‌دار است که حاوی مقادیر نسبتاً زیاد سیلت است. این در حالی است که مقدار رس نمونه‌ها نیز زیاد بوده و توانسته است به خاک چسبندگی بدهد (کمینه ۱۹ تا ۴۱ درصد با میانگین ۳۳ درصد) مقدار آهک خاک بین کمینه سه تا بیشینه ۲۳ درصد و کمینه شوری اندازه‌گیری شده $0/3$ و بیشینه آن $4/3$ دسی‌زیمنس بر متر به ترتیب در چوبانلو و شعبانلو و قره‌تپه می‌باشد. در شکل ۳ محدوده گسترش انواع مارن‌های مورد پژوهش و در جدول ۱ برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک‌های اراضی مارنی ارائه شده است.

با ایجاد ماتریس همبستگی بین داده‌های اندازه‌گیری شده، روابط بین شاخص‌های فرسایش‌پذیری، نسبت رس، شدت و اشکال فرسایش، رواناب و رسوب‌دهی خاک‌های حاصل از سازندهای مارنی و اثر هر یک از آن‌ها بر هم، بررسی شد. سپس با روش دانکن و بر اساس شاخص فرسایندگی و نسبت رس خاک‌های مارنی متمایز شد.

نتایج و بحث

نتایج بررسی‌های میدانی نشان داد، سه نوع مارن‌های اولیگومیوسن شامل سنگ‌های کنگلومرا، ماسه‌سنگ، مارن و شیل، مارن‌های نئوزن با سنگ‌های ماسه‌سنگ قرمز با میان لایه‌های مارن قرمز و کنگلومرا، و تناوب ماسه‌سنگ با مارن‌های قرمز

شکل ۳- محدوده مارن‌های مورد پژوهش به تفکیک نوع سنگ‌شناسی

می‌گیرد. در مناطق قره‌تپه و قره‌آغاج فرسایش خندقی دارای امتیاز بیشتری است، در حالی که فرسایش سطحی در مناطق قره‌آغاج و شعبانلو ۲ امتیاز بیشتری دارد. فرسایش شیاری در کلیه نقاط امتیازات بالایی دارد. بر اساس جدول ۲ تمام اشکال فرسایشی با شدت

فرسايش: میزان فرسایش بر اساس فرم‌های BLM طی بررسی‌های میدانی، تکمیل و برآورده شد که نتایج آن در جدول ۲ ارائه شده است. این نتایج نشان می‌دهند که امتیازات به دست آمده بین ۳۱ تا ۵۴ نوسان داشته و وضیت فرسایش در طبقه متوسط قرار

Archive of SID

۴). شکل غالب فرسایش در مارن‌های اولیگومیوسن،
شیاری و در مارن‌های متعلق به سازند قرمز بالابی،
آبکنده می‌باشد. در مارن‌های نئوژن تمامی اشکال
فرسایشی دیده می‌شود.

و ضعف مختلف در اراضی انتخابی مشهود است.
فرسایش سطحی با شدت متوسط، فرسایش شیاری
بیشتر به شکل خطی و با شدت عموماً زیاد و فرسایش
خندقی غالباً به شکل پنجه‌ای مشاهده می‌شود (شکل

جدول ۱- برخی خصوصیات خاک‌های اراضی مارنی مورد پژوهش

منطقه	لیتولوژی	شكل فرسایش	بافت	شن (%)	سیلت (%)	رس (%)	کربن آلی (%)	SAR	اسیدیته	شوری Ec×10	آهک (%)
چوپانلو ۱	MS3	سطحی	لوم رسی	۲۵	۴۰	۳۵	۰/۳۹	۱/۰	۷/۶	۲/۶	۱۴
چوپانلو ۲	MS3	شیاری	لوم رسی	۲۵	۴۲	۳۳	۰/۱۹	۰/۷	۷/۵	۲/۸	۱۵
چوپانلو ۳	MS3	خندقی	لوم رسی	۲۴	۴۱	۳۵	۰/۵۸	۰/۴	۸/۱	۲/۴	۱۵/۵
قره‌تپه ۴	OMS	سطحی	لوم رسی سیلتی	۸	۵۶	۳۶	۰/۷	۰/۶	۸/۱	۰/۶۱	۳
قره‌تپه ۵	OMS	شیاری	لوم رسی سیلتی	۱۱	۴۹	۴۰	۰/۳۹	۰/۷	۸	۰/۳۴	۱۳
قره‌تپه ۶	OMS	خندقی	لوم رسی سیلتی	۹	۵۰	۴۱	۰/۸۷	۰/۸	۸/۴	۰/۳۷	۴
شعبانلو ۷	OMS	سطحی	لوم رسی سیلتی	۱۲	۴۸	۴۰	۰/۷۸	۰/۵	۷/۷	۱/۲	۱۱
شعبانلو ۸	OMS	شیاری	لوم رسی سیلتی	۹	۵۲	۳۹	۰/۳۹	۰/۸	۷/۵	۳	۱۲
شعبانلو ۹	OMS	خندقی	لوم رسی سیلتی	۹	۵۲	۳۹	۰/۷	۰/۹	۷/۵	۴	۱۶
قره‌آغاج ۱۱	OMS	سطحی	لوم رسی سیلتی	۱۵	۶۵	۲۵	۰/۴۸	۱/۸	۸/۲	۰/۸۷	۸
قره‌آغاج ۱۲	OMS	شیاری	لوم رسی سیلتی	۹	۶۳	۲۸	۰/۷۸	۰/۸	۸/۲	۰/۵۵	۱۸
قره‌آغاج ۱۳	OMS	خندقی	لوم رسی سیلتی	۱۲	۶۹	۱۹	۰/۸	۰/۵	۷/۹	۱/۴۱	۹/۵
قره‌آغاج ۱۴	M	سطحی	لوم رسی سیلتی	۱۱	۶۰	۲۹	۰	۳/۲	۸/۲	۰/۶۳	۱۵
قره‌آغاج ۱۵	M	شیاری	لوم رسی سیلتی	۱۶	۵۹	۲۵	۰/۵۸	۰/۶	۸/۵	۱/۲	۱۵

جدول ۲- امتیازبندی ارز پایی، فرساپیش به روش BLM

موقعیت اراضی	لیتوالوژی	فرسایش غالب	شکل	امتیاز عامل خاک								جوده خاک روسیه و ایران	
				حرکت خاک	لاشبیرگ سطحی	سنگ فرش	موانع فرسایشی	شیار	الگوی جریان	گالی	جمع	وضعيت فرسایش	
چوپانلو	MS3*	شیاری	۳	۲	۱۲	۱۳	۱۰	۹	۲	۳	۵۲	۳	متوسط
قره‌تپه	OMS**	خندقی	۵	۳	۱۱	۱۱	۳	۶	۳	۷	۳۹	۷	کم
شعبانلو	OMS**	شیاری	۳	۲	۴	۱۳	۳	۳	۲	۳	۳۱	۳	کم
۱													
شعبانلو	OMS**	سطحی	۱۲	۲	۴	۱۰	۵	۵	۲	۳	۴۱	۳	متوسط
۲													
قره‌آجاق	M***	خندقی	۱۱	۳	۱۱	۱۴	۳	۵	۳	۷	۵۴	۷	متوسط

MS3 مارن‌های اولیگومیوسن، شامل سنگ‌های نیوژن با سنگ‌های ماسه‌سنگ، مارن و شیل،** OMS مارن‌های نیوژن با میان لایه‌های مارن قرمز و کنکالومرا و *** تناوب ماسه‌سنگ با مارن‌های قرمز تا خاکستری موسوم به سازند قرمز بالابی

یک از تیمارها و تکرارها ارائه شده است.
حجم رواناب سطحی ایجاد شده در اثر کاربرد
باران‌ساز بین کمینه ۲۵۵ سانتی‌متر مکعب در منطقه
شعبانلو تا بیشینه ۵۷۷ سانتی‌متر مکعب در منطقه
قره‌تپه اندازه‌گیری شده است. ضریب رواناب به دست
آمده حاصل تفاضل حجم آب مخزن باران‌ساز و رواناب
سطحی ایجاد شده بین ۰/۲۳ تا ۰/۵۳ در همان
مناطق به دست آمد. میانگین مقادیر این عوامل (تعداد
۱۵ نمونه) به تفکیک نقاط نمونه‌برداری در جدول ۲
ارائه شده است. کمینه گل آلودگی تولید شده برابر ۱۰
گرم در لیتر (سه گرم) در قره‌تپه و بیشینه آن برابر
۱۸۰ گرم در لیتر (۸۴ گرم) در قره‌آغاج به دست آمد
(جدول ۴).

شکل ۴- انواع اشكال فرسایش در منطقه شعبانلو با ليتوژي
مارن‌های نئوژن با سنگ‌های ماسه‌سنگ قرمز با میان لایه‌های
مارن قرمز و کنگلومرا

محاسبه عوامل مربوط به تلفات خاک: در جدول ۳
مقادیر حجم رواناب، رسوب و ضریب رواناب در هر

جدول ۳- نتایج آزمایشات باران‌ساز در هر یک از تیمارها و تکرارها

لیتوژی	شكل فرسایش	شیب (%)	ضریب رواناب	حجم رواناب (cm ³)	رسوب (gr)	گل آلودگی (gr.l ⁻¹)	وزن مخصوص ظاهری (gr.cm ⁻³)
MS3	سطحی	۲۱	۰/۴۶	۵۰۵	۲۷/۱۱	۰/۰۵	۱/۲۵
MS3	شیاری	۴۷	۰/۴۸	۵۰۳	۶۰/۹۲	۰/۱۲	۱/۱۲
MS3	خندقی	۷	۰/۵	۵۴۱/۷	۶۰/۱۳	۰/۱۱	۱/۱۲
OMS	سطحی	۲۴	۰/۵۳	۵۷۷	۳/۳	۰/۰۱	۱/۳۸
OMS	شیاری	۴۵	۰/۴۱	۴۵۳	۶/۹	۰/۰۲	۱/۳۷
OMS	خندقی	۱۷	۰/۵	۵۴۳	۲/۹۷	۰/۰۱	۱/۵۵
OMS	سطحی	۱۷	۰/۴۳	۴۱۷	۵۰/۲	۰/۱۲	۱/۰۸
OMS	شیاری	۲۴	۰/۴۴	۴۸۳	۲۴/۸	۰/۰۵	۰/۹۳
OMS	خندقی	۱۸	۰/۲۳	۲۵۵	۳۴/۹	۰/۱۴	۱/۲۱
OMS	سطحی	۲۳	۰/۵۱	۴۶۰	۸/۹۷	۰/۰۲	۱/۵۶
OMS	شیاری	۵۸	۰/۳۸	۳۷۶/۷	۱۵/۶۷	۰/۰۴	۱/۳۸
OMS	خندقی	۱۶	۰/۴۸	۵۱۰	۲۰/۷۳	۰/۰۴	۱/۲۵
M	سطحی	۲۱	۰/۴۸	۳۲۵	۲۱/۴۱	۰/۰۷	۱/۲۶
M	شیاری	۴۲	۰/۲۹	۴۹۰	۳۷/۶۱	۰/۰۸	۱/۲۶
M	خندقی	۵	۰/۴۴	۴۶۵	۸۴/۲۳	۰/۱۸	۱/۱۱

MS3 مارن‌های اولیگومیوسن شامل سنگ‌های کنگلومرا، ماسه سنگ، مارن و شیل، OMS مارن‌های نئوژن با سنگ‌های ماسه‌سنگ قرمز با میان لایه‌های مارن قرمز و کنگلومرا و M تناب ماسه‌سنگ با مارن‌های قرمز تا خاکستری می‌باشد.

قره‌تپه و چوبانلو می‌باشد. متوسط نسبت رس خاک‌ها برابر ۱۵/۴ به دست آمد.

- شاخص فرسایش‌پذیری ویشمایر بر اساس عوامل سیلت به اضافه شن خیلی‌ریز، ماده آلی، درصد شن، ساختمان و نفوذ‌پذیری خاک و با استفاده از

محاسبه شاخص‌های فرسایش‌پذیری

- نسبت رس حاصل تقسیم مجموع درصدهای سیلت و شن به درصد رس در کلاس بافت خاک است. مقدار این نسبت بر اساس درصدهای اجزای بافت خاک کمینه ۹/۶ تا بیشینه ۲۶/۳ به ترتیب در مناطق

Archive of SID

همچنین، رابطه اشکال فرسایش سطحی و شیاری با ضریب رواناب معنی دار است. این رابطه بین فرسایش سطحی و خندقی، شیاری و خندقی در عوامل مورد بررسی معنی دار نمی باشد.

نتایج همبستگی همچنین، نشان داد که بین نسبت رس و اشکال فرسایش رابطه معنی‌داری در سطح ۰/۵ وجود دارد. بین عامل فرسایش پذیری K و اشکال فرسایشی رابطه‌ای به دست نیامد. این موضوع احتمالاً به ماهیت کاربردی این باران‌ساز می‌تواند مربوط باشد که اصولاً برای اندازه فرسایش پاشمانی و سطحی طراحی شده است، ولی در عین حال می‌تواند در محاسبات تولید رواناب و رسوب مورد استفاده قرار گیرد.

نمودگراف مربوطه به دست می‌آید. با توجه به نتایج تجزیه‌های خاک در مورد تعیین این عوامل، مقدار شاخص محاسبه شده بین کمینه $0/33$ و مaksimum $0/54$ متغیر است. این مقادیر به ترتیب در مناطق چوبانلو، قره‌آغاچ و شعبانلو اندازه‌گیری شده است.

بررسی رابطه بین شاخص‌های فرسایش‌پذیری کو نسبت رس با اشکال فرسایشی: نتایج به دست آمده از ماتریس همبستگی نشان می‌دهد که رابطه بین شاخص فرسایندگی K با سیلت و رس، و نسبت رس با شن و سیلت، در سطح اعتماد ۹۵ درصد معنی‌دار می‌باشد. از طرف دیگر مشخص شد، بین عوامل شن، سیلت، حجم رواناب و نسبت رس با اشکال فرسایشی رابطه معنی‌داری وجود دارد.

جدول ۴- مقادیر میانگین ضریب و حجم رواناب و تولید رسوب حاصل از پارانساز در نقاط مورد پژوهش

منطقه	لیتوولژی	حجم رواناب (cm ³)	ضریب رواناب	گل آلدگی (gr.l ⁻¹)	رسوب (gr)
چوپانلو	MS3	۵۱۶/۵۷	۰/۴۸	۰/۰۹	۴۹/۳۹
قره تپه	OMS	۵۲۴/۳۳	۰/۴۸	۰/۰۱	۴/۳۹
شعبانلو ۱	OMS	۳۸۵/۰۰	۰/۳۷	۰/۱۰	۳۶/۶۳
شعبانلو ۲	OMS	۴۴۸/۹۰	۰/۴۶	۰/۰۳	۱۵/۱۲
قره آجاج	M	۴۲۶/۶۷	۰/۴۰	۰/۱۱	۴۷/۷۵

جدول ۵- مقادیر وضعیت و شدت فرسایش به روش پسیاک اصلاح شده و شاخص های فرسایش پذیری خاک های مورد بررسی

رسوب حاصل از باران ساز (gr)	شدت فرسایش (ton.ha ⁻¹ .y ⁻¹)	وضعیت فرسایش	شاخص		شکل فرسایش غالب	موقعیت اراضی
			نسبت رس	فرسایش پذیری		
۴۹/۳۹	۱۳/۵	متوسط	۰/۵۰	۱۴/۸۳	شیاری	چوبانلو
۴/۳۹	۱۰/۱	کم	۰/۳۳	۲۵/۸۶	خندقی	قره‌تپه
۱۵/۱۲	۸/۱	کم	۰/۳۳	۱۲/۲۳	شیاری	شبانلو ۱
۳۶/۶۳	۱۰/۷	متوسط	۰/۳۶	۱۰/۷۳	سطحی	شبانلو ۲
۴۷/۷۵	۱۴	متوسط	۰/۴۶	۱۴/۱۵	خندقی	قره‌آگاج

تلفات خاک رابطه معنی داری در سطح احتمال ۰/۰۵ وجود دارد و این عوامل بر آن تاثیرگذار می باشند. با توجه به جدول ۳ بین حجم رواناب با نسبت رس با ضریب همبسگی ۰/۹۷ و خطای استاندارد ۰/۰۲۸، این رابطه معنی داری، وجود دارد (ابطه ۱).

بررسی رابطه بین شاخص‌های فرسایش‌پذیری، نسبت رس و تلفات خاک: مقایسه نتایج ارزیابی میزان تلفات خاک به روش BLM (جدول ۲) با شاخص‌های فرسایش‌پذیری K و نسبت رس نشان داد که بین درصد رس و شاخص فرسایش‌پذیری k_a با

گروه دوم و سوم مقادیر امتیاز تا ۵۰ و بیش از ۵۴ را شامل می‌شود که بهترتبیب به خاکهای مارنی اولیگومیوسن و سازند قرمز بالابی تعلق دارد (جدول ۳).

همان طور که ملاحظه می شود، امتیاز فرسایش خاک به موازات شاخص فرسایش پذیری (مندرج در ستون های ۱، ۲ و ۳ جدول ۶) به طور محسوسی افزایش یافته است.

$$Wv = 0.609(CR) \quad (1)$$

که در آن، W_V حجم رواناب و CR نسبت رس.می باشد.

بر اساس نتایج به دست آمده مارن‌ها را می‌توان بر حسب شاخص فرسایش‌پذیری در سه گروه که دارای اختلاف معنی‌داری هستند، طبقه‌بندی نمود. گروه اول شامل مقادیر امتیاز فرسایش به روشن BLM تا ۴۱ بوده و منصوب به خاک‌های مارنی نئوژن می‌باشد.

جدول ۶- طبقه‌بندی گروه‌های همگن شاخص k به روش دانکن

گروههای همگن خاکهای مارنی			امتیاز فرسایش به روش BLM	نام محل
۳	۲	۱	بر حسب شاخص k	
	۰/۳۳		۲۸/۰۰	شعبانلو ۱
	۰/۳۴		۳۹/۰۰	قره تپه
	۰/۳۵		۴۱/۰۰	شعبانلو ۲
	۰/۴۶		۵۰/۰۰	چوبانلو
۰/۵۵			۵۴/۰۰	قره آغاج
۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۰/۱۷۳	سطح معنی دار بودن	

گروه دوم مقادیر امتیاز بیشتر از این را شامل می‌شود. نتایج به دست آمده نشان‌دهنده افزایش محسوس امتیاز فرسایش خاک به موازات شاخص نسبت رس است (مندرج در ستون‌های ۱ و ۲ جدول ۷).

به همین ترتیب داده‌های مربوط به فرایش را می‌توان بر حسب شاخص نسبت رس در دو گروه اصلی طبقه‌بندی نمود (جدول ۴). گروه اول شامل مقادیر امتیاز فرایش، به روش BLM تا ۵۰ بوده و

جدول ۷- طبقه‌بندی گروه‌های همگن نسبت رس به روش دانکن

نام محل	امتیاز فرسایش به روش BLM	بر حسب نسبت رس	گروه‌های همگن خاک‌های مارنی
۲	۱		
شعبانلو ۱	۲۸/۰۰	۰/۱۱	
قره‌تپه	۳۹/۰۰	۰/۱۲	
شعبانلو ۲	۴۱/۰۰	۰/۱۴	
چوبانلو	۵۰/۰۰	۰/۱۵	
قره‌آغاج	۵۴/۰۰	۰/۲۶	
سطح معنی‌دار بودن	۰/۳۵۶	۱/۰۰۰	

درباره حساسیت مارن‌ها به فرسایش،
تغییرات اشکال فرسایشی و شدت رواناب از عرصه‌های
مارنی مطابقت دارد.

ضریب رواناب به دست آمده در این تحقیق (تا
۰/۵۳) نشان می‌دهد که اراضی مورد بررسی توان
تولید رواناب زیادی دارند. این نتایج با پرسه‌های

نتیجہ گیری

در این تحقیق توان تولید رسوب اراضی مارنی به طور متوسط برابر $4/96$ تن در هکتار برای یک رگبارش با مشخصات باران‌ساز مورد استفاده به دست آمد که با نتایج حاصل از بررسی‌های Feiznia و همکاران Ismailnejad (۲۰۰۷)، (۲۰۰۳) و همکاران

خاک‌های حاصل از مارن‌ها به دست آورده، ولی به فرسایش‌پذیری این خاک‌ها بر اساس نسبت رس توجهی نداشته است. همچنین، در تحقیق حاضر خاک‌های مارنی در رابطه با نوع سازند زمین‌شناسی و فرسایش‌پذیری مورد بررسی قرار گرفتند که در تحقیقات قبلی مطالعه نشده بودند. خاک‌های مارنی متعلق به سازند قرمز بالایی فرسایش‌پذیری بیشتری داشته و خاک‌های مارنی حاصل از سازندهای اولیگومیوسن و نئوژن در مراتب بعدی فرسایش‌پذیری قرار گرفتند.

در مورد تولید رواناب در خاکهای مارنی همخوانی Cerdar Hassanzadeh و همکاران (۲۰۰۲) (۲۰۰۸) دارد.

همچنین، در این تحقیق مقادیر شاخص‌های فرسایش‌پذیری ویشمایر $0/33$ تا $0/54$ و نسبت رس $0/09$ تا $0/26$ نوسان داشته و نشان می‌دهند که فرسایش‌پذیری ذاتی نمونه‌های خاک این مارن‌ها در حد متوسط به بالا می‌باشد. Smaeilzadeh (۲۰۰۲) هم درصد رس و درصد شن را به عنوان برخی یارامت‌های موثر در تعیین حساسیت به فرسایش

منابع مورد استفاده

1. Abdinejad, P., S. Feiznia and H.R. Peyrowan. 2011. Study of characterization, mechanical erodible marl formations Zanjan. Final Report of Zanjan Agricultural and Natural Resources Research Center, 92 pages (in Persian).
 2. Bouma, N.A. and A.C. Imeson. 2000. Investigation of relations between measured field indicators and erosion processes on badland surfaces at Peter, Spain. *Catena*, 40: 147-171.
 3. Cerdà, A. 2002. The effect of season and parent material on water erosion on highly eroded soils in eastern Spain. *Journal of Arid Environments*, 52: 319-337.
 4. Esteavies, M. 2005. Soil hydraulic properties in a marly gully catchment (Draix France). *Catena*, 63: 282-298.
 5. Feiznia, S., M. Heshmat, H. Ahmadi and J. Ghodousi. 2007. Study marl gully erosion Aghajari formation in Qasr-e Shirin. *Journal of Construction Research*, 74: 40-33 (in Persian).
 6. Feiznia, S., F. Sharifi and M. Zare. 2003. Sensibility of geological formation to erosion in the basin of Chandab Varamin. *Journal of Construction Research*, 61: 33-38 (in Persian).
 7. Gadimi Aroose Mahaleh, F., A. Pourmatin and J. Ghoddousi. 1999. Investigation the relationship between physical characteristics of erosion forms-chemical, marl. *Research and Development*, 42: 99-95 (in Persian).
 8. Hassanzadeh, T., M. Feiznia, H. Ahmadi, H.R. Peyrowan and C. Ghayoumian. 2008. Explore the impact of physical and chemical properties of marl deposition rate using a physical model of Rainfall. *Iranian Journal of Engineering Geology Society*, 1387(1): 35-48 (in Persian).
 9. Hooshmand, A., M. Aminfar, E. Asghari and H. Ahmadi. 2012. Mechanical and physical characterization of Tabriz marls. *Geotechnical and Geological Engineering*, 21: 30-39.
 10. Islami, M., A. Jafari Ardekani and K. Kamali. 2007. To examine the relationship between measured soil erodibility factor using a rain simulator, Bysal and nomograph Vishmayr. *Watershed Management*, 104 pages (in Persian).
 11. Ismailnejad, L., H. Ramazanpour, M. Shabanpour and R. Bakhshipour. 2007. Physical and chemical factors affecting the development of the gully and badlands of southern part of Gilan province. *Proceedings of the Tenth Congress of Soil Science, Iran*. Tehran University, 1213-1215 (in Persian).
 12. Jafari Ardekani, A. 2002. Effect of gypsum on different slopes on unstable soils, runoff and erosion marl. *Final Reports of Soil Conservation and Watershed Management Research Institute*, 85 pages (in Persian).
 13. National Soil Survey Handbook. 2006. Soil properties and qualities. Particle Size Part 618 (42-55) United States Department of Agriculture-Natural Resource Conservation Service.
 14. Russell, D.J. and K. Kelts. 2003. Classification of lacustrine sediments based on sedimentary components. *Journal of Paleolimnology*, 29: 141-154.

15. Smaeilzadeh, H. 2002. Marl soils and different types of erosion in Iran. 17th World Congress of Soil Science on "Soil Science: Confronting New Realities in the 21st Century". Bangkok, Thailand, 2235: 1-8.
16. Thoms, M., S. Hill, M. Spry, X.Y. Chen, T. Mount and F. Sheldon. 2004. The geomorphology of the Barwon-Darling Basin. The Darling Murray-Darling Basin Commission, 68-103.
17. Wischmeier, W.H. and D.D. Smith. 1978. Predicting rainfall erosion losses: A guide to conservation planning. U.S. Department of Agriculture. Agriculture Handbook, 58 Pages.

Investigation on erodibility and soil loss of marly driven soils in west Azerbaijan province, Iran

Reza Sokouti^{*1}, Hamidreza Peyrowan², Davood Nikkami³ and Mohammadhossein Mahdian⁴

¹ Associate Professor, Agricultural and Natural Resources Research Center, West Azerbaijan, Iran, ² Associate Professor, Soil Conservation and Watershed Management Research Institute, Iran, ³ Professor, Soil Conservation and Watershed Management Research Institute, Iran and ⁴ Professor, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Iran

Received: 16 August 2013

Accepted: 09 February 2014

Abstract

Considering to high distribution of the marly lands in west Azerbaijan province and high sediment yield of such lands, in this research, the relation among the form and the rate of erosion on marls with their erodibility properties were studied. So marly regions of province with the special properties were recognized and soils were sampled. Soil erodibility indices were determined and analyzed by statistical methods considering the form and the rate of erosion. Also portable rain simulator were used to study of the runoff and sediment yield potential of such soils. Finally the factors affected the soil erodibility were determined by variance analysis. Results showed erosion rate could be classified as moderate. Gully erosion had highest number in Gara-agaj and Gara-tape areas whereas rill erosion had high number in all area of marly lands. Surface runoff volume ranged between 255 to 577 cm³ in Shabanlu and surface runoff coefficient 0.23 to 0.53 in Gara-tapeh. Maximum yielded turbidity was 180 gr/lit in Gara-Agaj area. Clay ratio was the effective factor to gully form and Surface runoff volume also was the factor to form surface and rill erosion.

Keywords: BLM, Clay Ratio, Erodibility index, Marl, Runoff, Sediment

* Corresponding author: rezasokouti@gmail.com